

Agnes Musses tale om hjernerystelse til Talefest Syd

Taler

Agnes Musse
Gymnasieelev

Dato

19. april 2023

Sted

Odense Centralbibliotek

Her i livet møder man mange udfordringer og får nogle knubs. **Sådan er livet** og sådan skal det også være. **Det har lært** mig noget vigtigt: Det kan godt være at det ikke er din skyld. Men det er dit ansvar at komme videre!

Eller er det?

Tirsdag den 28. februar 2023 bliver en dag, jeg aldrig vil glemme. **En ganske** almindelig håndboldkamp, som jeg har spillet hundredvis af, men lige præcis den kamp fik et helt andet udfald. **Alting var** som det plejede at være, lige til det øjeblik hvor alt faldt fra hinanden og intet længere var normalt. **Øjeblikket**, jeg stadig ikke husker, ændrede alt.

Bagud med et par stykker og under 5 minutter tilbage på haluret, kommer et indspil ind til stregspilleren, jeg dækker op. **Hvad der sker** herfra, husker jeg simpelthen ikke. **Kort sagt** bliver jeg væltet, falder bagover og banker hovedet direkte i det hårde halgulv. **Og hvis ikke** det havde været nok, så med i faldet der følger deres stregspiller. **En spiller i en anden** højde og drøjde end jeg selv.

På halgulvet der lå jeg. **Hvor længe og hvordan** jeg kommer af banen, det husker jeg heller ikke. **Faktisk husker** jeg meget lidt, før jeg et par timer senere træder ind ad døren derhjemme, velvidende at noget er helt galt.

Og ja, noget var helt galt. **Den næste uges tid** sov jeg vel i snit en 18-20 timer i døgnnet. **Fuldstændig uden** for rækkevidde og umulig at komme i kontakt med. **I de timer** jeg var vågen, havde jeg bankende ondt i hovedet og kunne ingenting. **Min nye hverdag** var hjemme og med hjernerystelse. **At føle sig hjemme**, tryk og sikker er centralt, ellers bliver det ikke nemmere at komme

ovenpå igen.

Jeg lider stadig af hjernerystelsen. **Mit liv, min hverdag**, ja selv det at jeg står lige her, sejler næsten lige så meget som mit hoved gør.

Det var bestemt ikke selvforskyldt at jeg endte her. **Alligevel har jeg følelsen** af, formentligt som så mange andre, at ansvaret er mit eget. **Jeg kunne godt** ønske mig, at man blev taget i hånden og hjulpet lidt på vej. **Hjælpen er der** sjældent, og man efterlades på perronen. **Langt ude i horisonten** var toget, vi skulle have været med. **Toget var fortsat** i almindelig fart og det ventede ik! Det kom kun længere og længere væk.

Hvert år rammes 25.000 danskere af en hjernerystelse, og dog. **Mørketallet** er enormt. **25.000** er sygehusets tal. **Søger man egen læge**, eller opsøger man slet ikke behandling, så tæller man ikke.

Det der gør hjernerystelser så svært, er at den nærmest er helt usynlig. **Usynlig, diffus** og svært at forklare. **Men man må** ikke tage fejl, for en hjernerystelse er en potentiel hjerneskade. **Selvom langt størstedelen** af de hjernerystelsesramte kommer sig hurtigt og uden mén, findes der mennesker som længe efter hjernerystelsen er plaget af den.

Flere undersøgelser, bl.a. foretaget af Center for Hjerneskader, viser at gruppen, som rammes hårdest, er yngre, ressourcestærke mennesker med travle liv. **Og det forstår** man jo godt. **Jeg forstår** det hvert fald.

Man sammenligninger konstant livet før og efter. **Frustrationen opstår** når man på grund af hjernerystelsen ikke længere kan alt det man gerne vil. **Alt det** man kunne før.

Som hjernerystelsesramt er man simpelthen ikke i stand til at kunne ret meget. **Uanset intention. Uanset sted i livet** sakker man langt bagud og fraværet går kun en vej. **Og det** er op.

Hver enkelt af jer kan ikke gøre ret meget. **I stedet har** jeg en opfordring. **En opfordring** til at hjælpe dem omkring jer tilbage og gøre deres vej tilbage bare lidt nemmere.

Hvad jeg beder om at er en systemændring. **En politisk forandring. En hjælpende hånd** tilbage til den virkelige verden. **Selv efter en diagnosticering** stikker rådgivningen i øst og vest. **Der er ikke meget hjælp** at hente hverken fra læger, googlesøgninger, eller skolen.

Jeg kan umuligt være den første, og nok heller ikke den sidste, der har brug for denne hjælp. **Hvorfor findes** der ikke en handleplan? **Hjernerystelsesramte** evner og magter ikke at forholde sig til ret meget.

Om mere forskning er løsningen, ved jeg ikke. **Sikkert. Men en ensretning** af rådgivningen og nogle klare retningslinjer, ville være en hjælp. **Skrækhistorierne** er der hvert fald nok af.

Mit store ønske er at selvom ansvaret i sidste ende ligger hos den enkelte, at der så alligevel vil være mere hjælp at hente for fremtidens hjernerystelser. **At ingen skal** føle sig efterladt og overset.

Tusind tak

Kilde

Tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Talefest

Relateret

Hans Van Schies tale om ethocentrisme til Talefest Syd
19. april 2023

Sebastian Todsens tale om smil til Talefest Syd
19. april 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/agnes-musses-tale-til-talefest-syd>